

[Halfdan Hendriksen.]

at han er vidende om, at vi ikke alene har sympati for tanken om et tokammersystem, men at vi også har haft noget at have sympatien i.

Hvis det ærede medlem havde udtalt, at han var glad over den sympati, det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) havde lagt for dagen i sin omtale af tokammersystemet, og havde tilføjet, at han blot beklagede, at dette ærede medlem ikke havde noget at have sympatien i, havde det ærede medlems tankegang været mere forståelig. Sagen er nemlig den, at der kun er et hanefjed mellem de udtalelser om et tokammersystem, det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) fremsatte, og mine udtalelser. Dette ærede medlem har personlig en ærlig sympati for et tokammersystem udgået af eet vælgerkorps og een valgdag, og nøjagtig det samme har jeg fremført, men medens den kærlighed, jeg på mit partis vegne har erklæret tokammersystemet, ikke er af platonisk karakter, kan dette vel nok med rimelighed siges om det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle)s sympati i betragtning af det standpunkt til et tokammersystem, det ærede medlems partis forhandlere i forfatningskommissionen og det ærede medlems partifæller i det andet høje ting har taget.

Også jeg syntes, det var en fortræffelig tale, det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) holdt i torsdags, men jeg kan ikke strække mig så vidt som en række venstretalere, der tager det ærede medlem og hans udtalelser til deres bryst og venter sig store resultater på grundlag af denne tale. En række venstretalere har jo på det nærmeste kanoniseret det ærede medlem.

Endnu en gang vil jeg gerne vedrørende spørgsmålet om tokammersystemet henvise til 1939-forslaget, om hvilket mit parti var enigt med socialdemokratiet og det radikale venstre, og atter understrege, at vi er varme tilhængere af et tokammersystem på basis af eet vælgerkorps og een valgdag. Hvis noget sådant kan gennem-

føres af samtlige demokratiske partier i rigsdagen, skal mit partis stemmer sandelig ikke mangle. Men jeg tror ikke, at en sådan mulighed er tilstede, og udfra det gamle ord om, at det bedste er det godes værste fjende, går jeg ind for det foreliggende forslags grundprincipper, som jeg kan tiltræde i overensstemmelse med mine tidligere udtalelser.

Det ærede medlem hr. Nielsen-Man talte også om grundlovsforslaget af 1939 og omtalte det forslag til rigsting, som var stillet af de tre partier, som jeg nævnte før: det konservative folkeparti, socialdemokratiet og det radikale venstre. Dette forslag om et rigsting benævnte det ærede medlem som et alkoveforslag. Ja, kært barn har jo mange navne, men jeg tror, jeg med sandhed kan sige, at der var mange i vort land, der ville have været glade i dag, hvis dette alkoveforslag var blevet vedtaget og var blevet gennemført og var blevet lov.

At det ærede medlem hr. Hans Hansen nu søger at forklare og uddybe de udtalelser, han fremsatte i torsdags, og som han nu belægger med eksempler fra tiden op mod vore dage, kan næppe forbavse. En række ærede talere har sammen med mig kritiseret og imødegået disse udtalelser. Jeg må ikke forbavses over, at det ærede medlem ikke var tilfreds med mine modbemærkninger, som jeg imidlertid vedvarende finder fuldt berettiget. Det ærede medlem kunne have undgået de kritiske bemærkninger, der fra forskellige sider er fremsat overfor hans udtalelser vedrørende landstingets optræden i en fjern fortid. En sammenligning mellem landstinget for 30—50 år siden og landstinget i dag — det var det, der var baggrunden for det ærede medlems udtalelser — er så urimelig, at det var nødvendigt og er nødvendigt at imødegå disse udtalelser. Jeg gentager, at på baggrund af landstingets handlinger i længst forsvundne tider, herunder også udtalelser af længst afdøde landstingsmand Piper, kan man ikke miskreditere landstinget af i dag eller drage sammenligninger.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen sagde yderligere, at han havde lagt mærke